

Cầm ý từ lời dạy của Ngài **XÁ-LỢI-PHẤT**

Ta là đất cho vòng tay dang rộng,
Không chối từ mưa nắng đổi thay.
Từ cỏ cây hoa lá đến muôn loài
Dù dơ sạch, sang hèn ta vẫn nhận.

Ta là nước luân lưu khắp nẻo,
Thấm đậm mượt mà nhưng đừng mãnh vô biên
Hỡi nhân gian có ai người từ chối
Bầu bạn cùng ta không chút ngại ngần?

Ta là lửa, bùng bùng rực cháy
Dù cung vàng hay điện ngọc nguy nga,
Dù rừng mê, biển ái lẫn sông tham
Đến bên ta cũng chỉ là tro bụi!

Ta là gió không ai nhìn thấy được
Vô sắc vô hình, rong ruổi khắp mọi nơi.
Mang tươi mát rải đều trong thiên hạ
Để không gì trói buộc nổi chân ta.

Ta là hư không bủa vây khắp chốn,
Không sinh diệt cũng chẳng hề thêm bớt.
Hỡi sự sống muôn loài hãy cùng nhau hòa nhập,
Cho tình ta đang trải tận vô cùng.

Đất là ta, nước cũng là ta
Là lửa, là gió, là hư không
Cho thân thể và tâm ý này thanh thản
Dung dị một đời không gợn mảy lông.

Nhưng một mai khi già từ phố chợ,
Đất không phải của ta,
Nước cũng chẳng là ta.
Không là lửa, không là gió
Cũng chẳng phải hư không!
Ta là ta rảnh rang đôi tay trắng
Để lại bắt đầu bước tiếp một mùa xuân.

Diệu Pháp

